

Nr 106.

Av herr **Johansson** i Norrfors m. fl., om ändring av grunderna för statsbidrag till byggande och underhåll av enskilda vägar.

Enligt gällande bestämmelser utgår statsbidrag för byggande av enskilda vägar med 60 procent av kostnaderna för arbetet i fråga. Där särskilda förhållanden gör, att kostnaderna för de väghållningsskyldiga blir särskilt betungande, kan statsbidrag utgå med 75 procent av kostnaden.

I och med att numera så gott som all transport sker medelst automobil, och dessa fordons lastkapacitet ökats, har från de anslagsbeviljande myndigheternas sida ställts allt större och större krav på vägbyggnadernas kvalitet, underbyggnaderna måste göras kraftigare, broar och trummor konstrueras för högre belastning, allt innebärande en avsevärd fördyring av kostnaderna, ofta innebärande att de enskilda väghållarna icke anser sig kunna bära den på dem kommande andelen av byggnadskostnaderna.

Då det dessutom visat sig, att efter det att en sådan väg kommit till utförande, densamma i många fall kommer att användas såsom allmän trafikled och förorsaka de underhållningsskyldiga större underhållskostnader än ursprungligen beräknat, blir ofta den sammanlagda kostnaden för byggnaden och underhållet så stor, att de väghållningsskyldiga alltför hårt belastas.

Då numera så gott som all trafik å dessa vägar sker medelst automobil, föreligger enligt vårt förmenande alla skäl, att automobilskattemedel i utsträckt omfattning tages i anspråk för att bygga och underhålla dessa vägar. Då vi dessutom är övertygade om att det för statsverket blir avsevärt billigare att bidra till byggande och underhåll av dessa enskilda vägar än om staten skulle helt övertaga det enskilda vägnätet, anser vi detta förhållande såsom ett ytterligare skäl att avsevärt höja de nu utgående statsbidragen till dessa vägar.

Med stöd av vad vi sålunda anfört får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att statsbidrag för såväl byggande som underhåll av enskilda vägar skall utgå med 60 procent av kostnaden, samt att när byggande och underhåll av enskild väg, som allmänt trafikeras, skulle bli för de väghållningsskyldiga särskilt betungande, detta bidrag må kunna utgå med upp till 90 procent av byggnads- och underhållskostnaden.

Stockholm den 21 januari 1953.

J. H. Johansson
i Norrfors.

Arvid Jonsson
i Skedsbygd.

Per Persson,
Norrby.

G. Svensson,
Vä.